

PANOPTICONS
POETISKA
ADDITAMENT

Ägget & Vi. Berlin. 2006

APPLICERAD POETIK

INNEHÅLL

CAROLINE OLSSON:

LUFTFARKOST MED VINGKONSTRUKTION

KRASCHAR KORSNING WASHINGTON,

MLK

DAVID UPPGREN:

FIKTION 1

STEFAN HAMMAREN:

MÖBLERING PÅ UTSIDAN

MAXIM GRIGORIEV:

APOTHEKE

*LUFTFARKOST MED VING-
KONSTRUKTION KRASCHAR
KORSNING WASHINGTON,
MLK*

CAROLINE OLSSON

Dalar dagdroppade sluttningar tagginhagnade forsar längs
motorväg autostrada freeway ljusökning candelastiger
närmas tätvägar stengator kantas glasnegerade byggnader
vinglar järnben stålinfattade dörrkarmar garageinfarter
blynedsovda uppsträcks in i, knivskjuter genom: vinternätter
frusna byggnader klädda sockerrispade fasader skrovligare
nya händer kroppöverrinner river svarta klänningar
organzakjolar river påslickade strumpor revar hakstubb
epidermisblodsprinklar övergivna jazzstråkars bekländhet
takhänger trängsta gränder stinker avföring svett
växthuseffekt stinker hetta svarta äpplen mögelbelagda
ävenratade av hundar herrelösa haltande om natt bedövande
skyddslager kupplägger rymdvinklad stad förorter tåg

undanflyr spindelbensspretande landskapsledande tunnlar
fält nedsläckt lumenutrotat: smidigaste muskelkurvor
hudansatser passerar byggnader androgyna anorektiska
apatiska i cirklar skuggslänger timme efter timme onoterat
rytmiskt trumpinnande runt glob bestående flytande massor
skiftande viskositet sköljer runt dragning polariserad,
letandes: förfrusna fötter försvunna, tappade barn vars
vantar hänger loja Roslagstulls knoppgrenar skrik aldrig
strupgurglade innan isbrytare knäcker halskotor ryggkotor
lårben glider inoljad under sprakad is oöverskådlig balja
norrhav kylvågor meterhöga flisar sönderkrasar skenben
fastnar kättingar kommer undersökas nobelpristagare
fysiologi slash krökningars skeva gradantal kommer
essäskriva kommer publicera faber & faber routledge temple
john hopkins ingenting igenkännbart när återvänder
spegelvänt förvrängt: klottunga gatlampor upplyser massiva
hårmanar pudrade stensprayade rödläppar speglas
mosaikdraperad barvägg en stum man bakom disk opolerad
stelnad handduk över underarm i kundväntan flugor
golvfaller insektsregn bilar passerar glasdörr igendammar
stum man bakom disk väntar befrielse ökande
translationsfrihetsgrader väntar uppror revolt gatstenar
krossar horisont en parfymrad premiär på Astoria regnvåta

hundar lämnas i garderob där extrajobbar skökor
tunglinjerade ögonlock för finansiera tuggummi
lårstrumpor glödlampor västerut bakom art decostängsel
slamrande räls ångande station avstigande nyanlända väller
blödande stadssköte simultanimagerar slakthus
animalfabrik uppradade bastantdamer fetkindade
späckinsmorda handhar välvässade Globalknivar med
krigarprecision kastas framåt ljusårskorsande samt dygnets
slamprocession flödar köttstyckspremiär vi återvänder
kortfattat först paus:

FIKTION 1

DAVID UPPGREN

rom, ur ett alltför uppblött papper. text, som korrumperats
och felöversatts. ljus, i oändliga svärmar över taken, i
skyltfönster och backspeglar.

ljus som livnar sig på ljus, och bryter in i oss, bland celler
och semantik, våra avbrutna berättelser och rösterna som
längtar efter detta språk,

som drömmer om att få befolka denna nya dialekt.
eftermiddagens solljus är alltid dramatiskt; byggnadsplatsen,
där ett par majsplantor lyckats resa sig,

skimrar i feber och jag är helt oförställd nu. jag är språklös
på ett sätt som en stad förväntar sig av någon som står inför
en ny natt av illuminerat

mörker; bläck som lagt sig över bläck och för det framåt:
araberna vid termini och blinda asiater, lägenhet för
lägenhet med öppna fönster, ljud från

kvälldisken; orienten. vi strör nytt vete i spåren ljuden plöjt
bland husen, bland glasskärvorna blåsaren saknar. vi är de
ultravioletta, rester från det
det störda ljuset, vid kusten; vi är fonetiska, överkliga med
svullna läppar och rodnader över kinderna. vi skär bokstäver
ur skymningen och
ritar kartor över accenterna, fyllorna, inbördeskrigen som
pågår i tystnad, slumpmässigt, medan elden slår ut i blom
och rötter i våra bröstorgar,
suggestivt och modest, och precis innan strålarna bär sot.

i början: kirurgin av ljus över asfalten. folksamlingar övergår
i kluster och klungor och deras berättelser vaporiseras i
svalkan, små textremsor ur filmen; döda stunder, korta
snabba vingslag från duvorna. en stad på glänt till natten
avundas den i dagsljus. betongen rör sig inåt, mot värmens
kärna, och stålet svälter in och tätas. gatuljusen saknar
kroppar att belysa, men också luften är tunnare nu och
strålarna fäster varken på hud eller asfalt bland nya
skimrande fasor. fasaderna bär bilarnas skelande
strålkastare, som alla andra nätter. ljuset har koagulerat
fullständigt i objekt och artefakter men bland oss människor
vandrar ännu några med fuktiga kött, med dagg över huden

som provocerats fram av någon anmärkningsvärd, ännu namnlös, händelse. och så inleds språket, över byggnader och torg, i källarutrymmen och över roms terasser; dialekt och dyslexi ur samma mun och man är törstig nu, man är abstinent, lysten och naiv.

morgonen efter uppehåller det mest andefattiga ljus sig i lägenheten och penslar väggar, byråer, ikoner med upprört vitt och vi älskar vårt nya tysta

liv, befriade från all grammatik förutom ljusets, och gatorna är lugna och rytmiska igen och vår frukost är en liten skog på brickan i sängen.

människan är så temporär, just på grund av lagren av sol som lägger sig ovanpå ett annat, och vi glömmer snart med vilken styrka vi belysts och i vilka

toner ljuset lagt sig. språket upphör, på samma sätt, i den stund det används och vår lägenhet står sval: lätt vind i ljusa gardiner.

MÖBLERING PÅ UTSIDAN

STEFAN HAMMARÉN

Med en dig hållen beskrivning av ett «revbensskåpet» (när de behövdes vid introduktioner,) sin ledsagare, åt vilken dikts pluggades in i hållbart formrymsbotten för den tunne, gjort efter den som inte gick upp, dit comitis den detaljrumförhuset som råkade sig exempelfört fått hamnat sin samma rikedomsdetaljsutförsmyckning med, sidan kanske ords bug sin kinesiska regeringsbyggnad som för den delen lik, från även en astronomisk ords sträckte ut helkvarter och högformats storleks tecken sträckslät monokromi ifrån var den i några olika separata avsnitt sin del av byggda tegelorgelrent pipsnus bevarade entonde baser, ett stort parti av skingrande tidigt nerförröktas rester libbensflugor i, allt om än fyllning som med skiffer rad färgskiftstegel bröt endast sidan motlämnad, förtegladklinkers med flera sidor täckt likna förutan fönster kompakt, enöppningssidan var entrébredbyggd, ingångs i nästan kvartérbred plan infällning, paraden var den åter förbi det

mest av beställningar påsättningen deras som följt upp någonsin, till det var byggt att saken fasadlikna göra en som förvaringsmöbelutsida sin byråskåpskonsolen på höga böjda rokokobenen under stod blott byggnaden självt i det, rokokobyråstil den i identisk med sina sju våningarför utdragbara (skenbart) lådor på höjden (övrig i byggnad kanske två våningar kortare (lägre), men ändock sju v. eftersom den delen inte är klackad rokokobenen och blir till genast marknivån från), inrymt den som med, två nedre med mer utbukningsbart hantverk listerna tilltagna något av, översta var sen uppdelning i två separata dekorationer med urgröpningsgravyrplatta emellan, dem nedersta saknade nyckelhål och därförförsedd fått istället en liknande urgröpningsplatsgravyr, samtliga med sina två nog mässingshänghandtagsbeslag på sidan satta för en den delen jätte så sin låda dra rakt öppet i luften kunde, än påbyråskåpsutsmyckningen inlett var listförsedd dekorutspalt skörheten i en slags mission bedyrad, föröppnad kanal åtförd karnisbåge n:r 31 (enligt katalogen) och ur öppningen stack ut circularobeliskaktig kruka i ett enmans columen fialminityrtornkruka liksom instoppad, hela prydnaden sin hyllning, all charm, en uppslunkenhet, ett totalt avstängt hotell ifrån sig, gett de från inre till ut, kunde inte hålla, en

den totala överraskningens påklädning tillägg, alltsom diktutfört hus och poetisk möblerings underbart rakt i himlen försökt, från beskrivningen vid intryck som ett karnapps styck fyllt machicoulis rent ut sagt var du än stod blivit närvarons malde sönder för vackert, diktditsatta på dess plats nämnt och fastmurad ihop få frågat, överst (påmåfa) på vänstra lådan dit få dem sträckte fastsatta hittades märkt som oanvändbara svanskotor, men gjort som detta konsolpåhängets på sitt sätt vidriga; lädledmotiv för det slutna, på machicoulis fyllt för det arkivkrigförarens och ordförvaringsbesättare sig bo betraktelserna (behövd en stämpel, exempel krävt det) för det slutligen förådringen gjorts bättre för, förliknelsen på den träavföreställande panoramat astronomiska möbelädelutformningen i sten och polerstenkräm, glänste var blödningens flerexteriör ihållande färg samma framfått och med strimlor svartnande pågjort avbrott liv riktig ansträngning ytterst smuts i putsen lager nästa försvinnandet säkert togs från för den kanske utförhållande kinesiska en begagnade bildäcksföråter-användningsanstaltens kontor, polerskiffern potens haft gnid eget för ytan dit och febergummiträdsslipa fingerblåsa skapt träföreställt möjligen lägga ut handen bröstet skenor importsten stycken transverse section våra i kasshandtaget

ts-släpa-tungt rubiaceae-trädets som, polermaskingjort att komma säga det var tungt (med ett som extremt hårt och exceptionellt hållbart tätförvuxet virkesfibern,) polerpasta någon tubutklämd butiksinköpt in den om sådant inte var kraft nog i ers intrycket han bäst en buk tryckte och satt in bit där black calabash i platser nämnda sektioner paneldel, polerpulvret tillströ i pastan göra impregnerat äldre kinesiskt rosenträd efter snarare polerskivan, polervaxet mer pekorals visa blir som preparerat sköldpaddsskalfärg mera polermassa, polermedel bygga svårt att göra, slutligt för tyst polerdynans vila fina diktandes kall stod svald den vid dem det innehållet trasa framför tork sig, polerjärn bort de sattes ställningar in petto inom som sitt bröstförtegnaste ut med finger för mun man avförbrukande kanske överlevd smörja valla dirigerings polerfil pedetentim, polerfin förstås försiktig handrörelse korta steg det, färdig tom nästa som avhämta er egen inhonnetts barnbenhusförvaring (benluderhuden av) polerdukar på tidning från asken inne i lådhus, flytande polersprit stift fullt också den nekropols bredd avlopp ut sig efter polerstålens flisa sista i monumenten och de utsålda symbols biljett och polertvål knä polis små miniatyriska belägg för det stå, polerapparaten rapporten jorden från början flytttransporterna bärare fram

från-fångarna vid ingången alltid polervaxade golv blivit, visade bärare för bättre ansikte avsikten av dem (med benhud) skickades bära columba tamdುವans bur genom en symbol tidigare därifrån stämplad sak föremåls ett sådan längst med några lämpliga dödas utplånade duvlika själers utgång kvistförhållade (redan vid trädet tidigt) detta förändringen förväntades brinna låga feretrum askan och fatet påsatta fimpen samt bålet övergått till luftigt levnadssätt vid sista slit byråns vård genom (galen), en duvaskfärg för ljusnat svartenagel snart i det sades peta ristningen, askan är i speciellt duvlik som färg om än äkta grå till den, tills hårstjärna ligger det ett kontor sig för vägars färger löd, valdes den för en ny byggdes som kanske fram i sin tagelbuske nagelhus exinterfrisör längs med betält utomhus nu hållit sig peka ett tag hamat, eftergjord den konstruktion som under sig hördes vid det gned, fram [-åt]

APOTHEKE

MAXIM GRIGORIEV

En duva sover i undre sektionen av nedersta bokstaven i APOTHEKE. Den vertikala skylten tar upp två och en halv våningar. Husväggen är grågul. O, T och H är svarta, knappt synliga, medan resten, särskilt de inledande A och P, är mörkröda. Ingen av dem lyser, trots att det är kväll. En annan duva sitter på lindgrenen och ansar sina flottiga fjädrar.

Den mörkgröna himlen är delvis synlig genom ett grenverk av trädets mörkgröna grenar. Grenarna verkar ha växt in i varandra: det är ett ojämnt system av grenverk: av grenar, kvistar och blad, som sticker upp, eller hänger, eller böjer sig, eller sticker upp, och genom detta grenverk av grenar ser man andra gators hus konturer i ett med avståndet förminskande perspektiv, som i en liggande trapets. Hesa duvor låter som bilmotorer som vägrar starta.

Bilarna korsar korsningen och svänger åt olika håll samtidigt. De förgrenande ljusen från deras strålkastare

korsas och genomflätas, genom trädets grenverk, genom andra trädets grenverk, genom andra bilar strålkastarljus och genom de olika fönstren.

Från gatukorsningarna hörs motorljud, röster, steg, cykelklockor, barnskrik; ibland hörs fräsandet av cykelhjul mot våta trottoarer; duvor som motorljud eller som vibrerande mobiltelefoner; också motorljud som avlöser varandra. När de upphör, framträder andra ljud längre bort. Det är motorljud från bilar. Ibland är det tyst. Det är för det mesta motorljud från personbilar, men ibland också motorljud från lastbilar, eller från tjänstefordon, enstaka ambulanser, eller polisbilar. Sirener. Aldrig bussar.

Gatukorsningen utgörs av fem gator, men gatorna korsar inte varandra som i en gatukorsning, som trädgrensgrenverk och bilstrålkastarstrålar korsar varandra. De stöter i husen, knyts ihop i ett tågrälsknippe av gatlyktebanden, upphör.

Naturligtvis lyser lyktorna. En av dem är tvådelad som ett tjurhorn. Det regnar ibland. Allting är ändå mörkt. Himlen är duvblå, kvällarna är gråblå och nätterna är marinblå. Allt blir blåare ju längre bort det är: i gatans liggande trapets av mist, i den nära, närmande natten, i tidsutrymmet mellan

den införda nyckeln och den igenskjutna dörren. Kvällen är mörkgrön i det mörkgröna grenverket, och grenverket är grönt, men allt blånar och mörknar, det gröna svartnar och det mörkgröna blånar, och till och med i kastanjbladen flyter blånaden ut och ändrar deras färg, och så småningom svartnar grenverkslöven i de gula strålkastarljusen, och allt blir mörkblått.

Den skarpa bakgrunden från det kvadratiska skyltfönsterljuset missfärgar det mörkblå mörkret ett par meter ut mot trottoaren och fördunklar de förbipasserande. De passerar i ett ljus som är starkare än det utsmetade sfäriska gatlykteljuset. De förbipasserande är mörkblå, detaljlösa ytterlinjer i utkanten av de gula strålkastarstrålarna, och när de passerar förbi det vita skyltfönsterljuset, blir de till svarta, innehållslösa fläckar, som rör sig, går, passerar.

Det förekommer också röda punkter av rött ljus: rödljuset från det kisande trafikljuset, rött, eller det andra ljuset från trafikljuset när det första blir grönt, eller det andra röda trafikljuset, igen, eller de mörkröda bakljusen på bilar som rör sig uppåt i den triangulära gatan, längs en trapetsoid av blådisig luft.

Tingen utför sina åtaganden. Duvor blånar; trafikljusen fosforescerar; gator ligger på rygg och glor upp i den mörkblå himlen. Det går att gå. Det går att gå ut och gå. Tid går. Rörelser rör sig. Färger färgar.

I apotekets kvadratiska, starkt upplysta skyltfönster, som kastar en grå missfärgning på kullerstenstrottoaren, drar ett leksakslokomotiv en leksaksgodsvagn efter sig, längs ett ovalt slutet leksaksjärnvägsspår, medurs.

centralbanken.eu
centrum för litterärkapital

PANOPTICONS POETISKA ADDITAMENT VOL. 1 HAR
TILLVERKATS MED STÖD FRÅN CENTRALBANKEN OCH
ÄR EN FRISTÅENDE BILAGA TILL
PANOPTICON: TIDSKRIFT FÖR LOGOFILI.
ISSN 1651-8470
<http://panopticon.do.sapo.pt>